Melahat Özcan Şener

"Bir resmin ne zaman tamamlandığına tuval karar verir"

İREM TUĞBA ÇELEBİ

Resim yapmaya nasıl başladınız? Fırçayı elinize ilk aldığınız anı hatırlıyor musunuz?

Ben sanatın içine doğdum. Bir sanatçı ailesinin çocuğu olarak büyümek benim şansımdı. O zamanlar bunun ne kadar paha biçilmez bir armağan olduğunun farkında değildim; bu kökenin ayrıcalığını ancak zaman içinde gerçekten kavradım. Keşke her çocuk, daha en küçük yaşta sanatla tanışma imkânı bulabilse. Babamla birlikte masallarımızın resmini yapardık. Kilden küçük figürler yapar, onları birbiriyle konuşturur, şarkı söyletirdik. Resim, küçüklüğümden itibaren hayatı ifade etme yolum oldu. Sanat sayesinde içimdeki küçük kızı hiç kaybetmedim. Zamanla şiirler resme dönüştü, kimi resimler yeniden şiir oldu; bazıları bestelendi bile.

Sanatsal üslubunuzu nasıl geliştirdiniz? Bu yolda hangi evrelerden geçtiniz?

Her resmin temeli olan desen, her ressam için atılan ilk adım. Ne figüratif ne de soyut resim, sağlam bir desen temeli olmadan yapılabilir. Ingres'in dediği gibi: Desen, resmin onurudur. Ben de oradan, figüratif çalışmalarla başladım. Zaman içinde resimlerime renk lekeleri ve soyutlamalar girdi. Figür tuvalde giderek geri çekilirken soyut yorumlar alan kazandı. Deforme olmuş hâliyle figür yine de kaldı; bugün de soyut söylemlerimi sessiz bir tanık gibi destekliyor.

Sizi en çok hangi sanatçılar etkiledi? Neden?

Sanatta etkilenmek yalnızca kaçınılmaz değil, aynı zamanda değerli. Teknik bakımdan üstün sanatçılardan insan çok şey öğreniyor; ama amaç hiçbir zaman onlara benzemek değil. Önemli olan kendi özgürlüğünü korumak ve kendine özgü, başkasıyla karıştırılmayacak bir üslup geliştirmek. Benim peşinde olduğum tam da bu. Sanat tarihinde iz bırakmış bütün sanatçılarla ilgilenirim: Leonardo da Vinci, Michelangelo, Monet, Kandinsky, Klimt, Güngör Taner, Bedri Rahmi Eyuboğlu; hepsi sanatçı duruşları ve usta teknikleriyle bana yol gösteriyor.

Hangi akımdan ya da dönemden besleniyorsunuz?

Yüksek plastik değer taşıyan ve sanat eseri olmayı hak eden her akımla, her eserle ilgilenirim. Belirli bir döneme ya da ekole bağlı değilim.

Yeni bir esere nasıl başlıyorsunuz? İlham nereden geliyor?

Kendimi içsel olarak hazır hissettiğimde, önce kullanmak istediğim renkleri sezmeye başlarım. Soyut resimde de bir kompozisyon, bir iç düzen var. Kafamda taşıdığımla tuvalde ortaya çıkan çoğu zaman örtüşmez. Yine de başlarım. Başlangıcı ben yaparım; gerisini resmin kendisine bırakırım. Tuvalin ortasına bir renk sürerim ve o tek renk, iç dünyamla bağ kurmaya başlar: Bir sihre kapılmış gibi başka renklere, dokulara, lekelere ve çizgilere dönüşür; tuvalin üzerine boşalan yabani bir fırtınaya benzer. Kompozisyon, soğuk ve sıcak tonlar arasındaki ilişkiler, resmin dengesi, renk uyumu ve en sonunda aralarına katılan birkaç deforme figür... Resim tamamlanır. Ama ne zaman? Buna sanatçı karar vermez.

Atölyenizi nasıl düzenliyorsunuz? Belirli çalışma rituelleriniz var mı?

Atölyem düzenli ve derli toplu. Malzemelerimin; boyaların, fırçaların, tuvallerin, yardımcı araçların hiç değişmeyen yerleri var. Atölyede benim için en önemli şey ışık. Resme başlamadan önce sevdiğim müzikleri dinler, kendimi toplarım. Müzik, resim bitene kadar susmaz.

Tercih ettiğiniz teknikler ve malzemeler neler? Neden?

Tuval üzerine akrilik boyayla çalışıyorum. İyi hazırlanmış bir tuvale boyaları farklı tekniklerle ve farklı yoğunluklarda sürerim; kendi karıştırdığım tonlarla iç içe geçmiş

